

- d) rurowania i uszczelniania rur w otworach,
 - e) zamykania przewierconych poziomów wodonośnych, ropnych i gazowych,
 - f) zabezpieczania przeciwwybuchowego otworów wiertniczych,
 - g) techniki wykonywania pomiarów, prób i badań w otworach wiertniczych (pomiarów geofizyczne, kwasowanie, torpedowanie, szczelninowanie itp.),
- 3) analizy przyczyn zagrożeń bezpieczeństwa ruchu,
 - 4) stanu technicznego urządzeń energo-mechanicznych, sprzętu wiertniczego oraz aparatury kontrolno-pomiarowej, jak również zabezpieczenia maszyn i urządzeń,
 - 5) przekazywania otworów wiertniczych do eksploatacji, prawidłowego likwidowania wyrobisk i doprowadzania terenu po zakończeniu robót do stanu użyteczności gospodarczej.

§ 3. Roboty określone w § 1 podlegają kontroli i nadzorowi organów państwowej administracji geologicznej w zakresie ustalonym w przepisach prawa geologicznego, a w szczególności w zakresie:

- 1) prowadzenia robót i badań zgodnie z zatwierdzonym projektem badań geologicznych,
- 2) prawidłowego sporządzania geologicznej części dokumentacji ruchowej robót, ustalonej odrębnymi przepisami, a zwłaszcza:
 - a) sporządzania geologicznego profilu wyrobiska,
 - b) bieżącego rejestrowania w dokumentacji ruchowej postępu robót oraz wykonywanych pomiarów i prób w otworze wiertniczym,
 - c) wskazywania poziomów wodonośnych do zamknięcia,

- 3) działalności osób nadzoru geologicznego nad robotami,
- 4) sporządzania dokumentacji geologicznych.

§ 4. Urzędy górnicze i organy państwowej administracji geologicznej obowiązane są do wzajemnego zawiadamiania się o stwierdzonych w trakcie kontroli i nadzoru zasadniczych nieprawidłowościach przy prowadzeniu robót i badań oraz o podjętych decyzjach w tych sprawach.

§ 5. Urzędy górnicze i organy państwowej administracji geologicznej przeprowadzają w razie potrzeby wspólne kontrole robót, a w szczególności wierceń głębokich związanych z poszukiwaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Wyniki takiej kontroli powinny być poddawane wspólnej analizie obu organów.

§ 6. Urzędy górnicze i organy państwowej administracji geologicznej wydają, każdy w swoim zakresie działania, decyzje wynikające z wykonywania kontroli i nadzoru.

§ 7. 1. Urząd górniczy przed wydaniem decyzji, która miałaby wpływ na zmianę zatwierdzonego projektu badań geologicznych, obowiązany jest uzgodnić decyzję z organem państwowej administracji geologicznej, który zatwierdził ten projekt.

2. Organ państwowej administracji geologicznej przed wydaniem decyzji, która miałaby wpływ na zmianę zatwierdzonego planu ruchu, obowiązany jest uzgodnić decyzję z urzędem górniczym, który zatwierdził ten plan.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

12

UCHWAŁA Nr 4 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 stycznia 1970 r.

w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych.

W celu zwiększenia efektywności inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych oraz zapewnienia jak najbardziej celowego wykorzystania środków materiałowych i finansowych przeznaczonych na inwestycje i kapitalne remonty na podstawie art. 58 § 2 oraz art. 178 § 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Uchwała niniejsza dotyczy spółdzielni i ich związków, zwanych dalej „organizacjami spółdzielczymi”.

§ 2. 1. Organizacje spółdzielcze podejmujące inwestycje są odpowiedzialne za uprzednie zbadanie możliwości uzyskania założonych efektów gospodarczych w drodze pozainwestycyjnej (np. przez zwiększenie współczynnika zmianowości oraz inne posunięcia natury techniczno-organizacyjnej).

2. Podjęcie budowy nowych obiektów jest dopuszczalne jedynie w razie niemożności uzyskania planowanych efektów w drodze modernizacji lub rozbudowy istniejących urządzeń bądź w razie stwierdzenia, na podstawie rachunku ekonomicznego, że dokonanie modernizacji lub rozbudowy jest nieopłacalne.

3. Organizacje spółdzielcze mogą podejmować działalność inwestycyjną tylko na zasadach określonych w przepi-

sach o planowaniu gospodarczym i w zgodności z wieloletnimi i rocznymi planami inwestycyjnymi.

§ 3. 1. Inwestycje organizacji spółdzielczych mogą być realizowane w ramach inwestycji grupy „A” oraz w ramach inwestycji grupy „B”.

2. Inwestycje grupy „A” obejmują inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych i inwestycje spółdzielni.

3. Inwestycje grupy „B” obejmują inwestycje realizowane ze środków, o których mowa w § 29 ust. 1.

4. Do inwestycji spółdzielni zalicza się inwestycje:

- 1) polegające na wymianie (wraz z montażem) zużytych technicznie i przestarzałych maszyn i urządzeń,
- 2) polegające na drobnych modernizacjach nie wymagających robót budowlanych o charakterze kubaturowym,
- 3) polegające na budowie wraz z pierwszym wyposażeniem obiektów o wartości kosztorysowej do 350 tys. zł, związanych z obsługą rolnictwa i ogrodnictwa, a w odniesieniu do budowy magazynów zbożowych i nawozowych — o wartości robót budowlano-montażowych do 500 tys. zł,
- 4) polegające na budowie sklepów wiejskich do obsługi pracowników państwowych gospodarstw rolnych o wartości kosztorysowej do 200 tys. zł,
- 5) polegające na budowie według projektów typowych i powtarzalnych:
 - a) małych pawilonów gastronomicznych, pawilonów han-

- dlowych i lekkich magazynów, w których wartość kosztorysowa robót budowlano-montażowych nie przekracza 1 mln zł,
- b) zbiornic i punktów skupu surowców wtórnych o wartości kosztorysowej do 600 tys. zł,
 - 6) polegające na budowie pawilonów usługowych i pomieszczeń w celu rozwoju usług dla ludności i produkcji prowadzonej systemem nakładczym, w których wartość kosztorysowa robót nie przekracza 300 tys. zł,
 - 7) polegające na budowie i modernizacji piekarń o wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych do 950 tys. zł,
 - 8) polegające na budowie obiektów związanych z rozwojem usług pralniczo-farbiarskich o wartości kosztorysowej do 500 tys. zł,
 - 9) związane z zarządzaniem przez spółdzielczość inwalidką parkingów samochodowych o wartości kosztorysowej do 200 tys. zł,
 - 10) polepszające warunki bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - 11) socjalno-kulturalne spółdzielni.

5. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do podwyższenia kwot określonych w ust. 4 pkt 3—9, jeżeli podwyższenie to uzasadnione jest zmianą dokumentacji typowej i zwiększeniem efektywności inwestycji lub gdy wynika z lokalnych warunków budowy.

6. Do inwestycji branżowych organizacji spółdzielczych zalicza się wszelkie pozostałe nakłady na inwestycje produkcyjno-usługowe, jak też inwestycje administracyjne, szkoleniowe i socjalno-kulturalne związków spółdzielni.

7. Szczegółowe kryteria zaliczania nakładów inwestycyjnych do poszczególnych grup ustalają przepisy dotyczące opracowania projektu narodowego planu gospodarczego.

8. Ilekroć w dalszych przepisach mowa jest o inwestycji, należy przez to rozumieć nakłady objęte jednym zadaniem inwestycyjnym.

§ 4. Inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych polegające na budownictwie mogą być rozpoczynane pod warunkiem zawarcia z bankiem umowy kredytowej i przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania. Zasady zawierania umów kredytowych określają §§ 16 i 17.

§ 5. 1. W celu zwiększenia efektywności inwestycji zobowiązuje się inwestorów, jak również organy powołane do opracowywania, uzgadniania, opiniowania i zatwierdzania założeń techniczno-ekonomicznych oraz dokumentacji inwestycyjnej do łączenia zamierzeń inwestycyjnych, o ile to jest bardziej opłacalne lub społecznie bardziej uzasadnione aniżeli realizacja inwestycji podejmowanych indywidualnie.

2. Bank udziela realizatorom inwestycji wspólnej (inwestorom zastępczym) kredytu do wysokości planowanego kosztu inwestycji wspólnej. Spłata udzielonego kredytu następuje po zakończeniu inwestycji ze środków wniesionych tytułem udziałów zgodnie z treścią umowy zawartej między uczestnikami inwestycji wspólnej i gromadzonych na rachunku inwestora zastępczego.

3. Szczegółowe zasady planowania i realizacji inwestycji wspólnych regulują odrębne przepisy.

§ 6. 1. W celu zapewnienia należytej koncentracji nakładów na realizację inwestycji zobowiązuje się inwestorów i jednostki nadzorujące inwestycje do prowadzenia ewidencji zaangażowania nakładów inwestycyjnych na lata następne z tytułu inwestycji rozpoczętych w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach. Zaangażowanie nakładów na poszczególne lata określa się w oparciu o harmonogramy realizacji inwestycji zgodnie z obowiązującymi cyklami budowy. Tak określone zaangażowanie nakładów koryguje się o nakłady nie wykonane w poprzednich okresach, o dokonane w toku realizacji inwestycji zmiany kosztu inwestycji, o wygospo-

darowane oszczędności na realizacji inwestycji, o naliczone przez bank odsetki karne oraz o bonifikaty odsetek.

2. Inwestorzy mogą włączyć do planów inwestycyjnych nowe inwestycje tylko w tym wypadku i w takim zakresie, na jaki pozwolą nakłady i środki nie zaangażowane na inwestycje uprzednio rozpoczęte.

§ 7. 1. Banki finansujące inwestycje kontrolują działalność inwestorów, biur projektów, przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz innych wykonawców inwestycji we wszystkich stadiach realizacji inwestycji.

2. Tryb i zasady kontroli inwestycji określają instrukcje bankowe, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 8. Centralne i wojewódzkie związki spółdzielni (jednostki równorzędne) zobowiązane są do składania w banku finansującym inwestycje:

- 1) programów rozwoju branż,
- 2) projektów planów oraz zatwierdzonych wieloletnich i rocznych (dwuletnich) planów inwestycyjnych,
- 3) planów gromadzenia i wydatkowania scentralizowanych środków na inwestycje.

§ 9. Bank finansujący inwestycje prowadzi rachunek zaangażowania inwestycyjnego na lata następne z tytułu inwestycji przyjętych do finansowania. Rachunek zaangażowania powinien być prowadzony w skali centralnych i wojewódzkich związków spółdzielni (jednostek równorzędnych).

§ 10. 1. Inwestor po zakończeniu zadania inwestycyjnego obowiązany jest dokonać rozliczenia z jego wykonania i oddania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów, nazywanego w skrócie „rozliczeniem inwestycji”. Niezależnie od rozliczenia inwestycji inwestor (użytkownik inwestycji) obowiązany jest przedłożyć bankowi rozliczenie z zagospodarowania oddanych do użytku inwestycji i osiągnięcia planowych efektów gospodarczych.

2. Tryb przedkładania bankowi dokumentów, o których mowa w ust. 1, ustali właściwy centralny związek w porozumieniu z centralą banku.

3. Formę dokumentów, o których mowa w ust. 1, i tryb ich zatwierdzania, jak również wypadki zwolnień inwestorów od ich składania określają ogólne przepisy w sprawie rozliczania się z zakończonych i oddawanych do użytku inwestycji.

II. Finansowanie inwestycji branżowych.

§ 11. Określone w niniejszym rozdziale zasady i tryb finansowania stosuje się do wszystkich inwestycji branżowych bez względu na to, jaki organ powziął decyzję o dopuszczeniu ich do realizacji.

§ 12. Limity nakładów inwestycji branżowych organizacji spółdzielczych określają narodowe plany gospodarcze.

§ 13. 1. Inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych w okresie realizacji finansowane są wyłącznie z oprocentowanego kredytu bankowego, podlegającego spłacie po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji.

2. Inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych, polegające na zakupach maszyn i urządzeń oraz środków transportowych nie związanych z budownictwem inwestycyjnym, finansowane są bezpośrednio ze środków funduszu inwestycji branżowych bądź z kredytu bankowego.

§ 14. 1. Organizacje spółdzielcze gromadzą środki na cele, o których mowa w § 13, na rachunku funduszu inwestycji branżowych.

2. Fundusz inwestycji branżowych organizacji spółdzielczych tworzy się z:

- 1) odpisów amortyzacyjnych po potrąceniu tej części amortyzacji, jaka podlega przekazaniu na fundusz inwestycyjno-remontowy,
- 2) części zysku pomniejszonego o podatek dochodowy,

3) innych środków przewidzianych w uchwale (bonifikat odsetek) bądź w odrębnych przepisach.

3. Środki zgromadzone na rachunku funduszu inwestycji branżowych podlegają oprocentowaniu w wysokości 3%. Oprocentowanie zwiększa środki tego funduszu.

4. Normy odpisu z zysku pomniejszonego o podatek dochodowy na fundusz inwestycji branżowych (ust. 2 pkt 2) określają zarządy centralnych związków oraz Zarząd Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa” w porozumieniu z Ministrem Finansów. W pozostałych spółdzielniach wydawniczych normy te określi Naczelna Rada Spółdzielcza w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki oraz Ministrem Finansów.

5. Środki funduszu inwestycji branżowych mogą być uzupełnione pożyczkami bądź subwencjami ze scentralizowanego funduszu rozwoju, tworzonego na szczeblu związków spółdzielni, najwyżej jednak do wysokości wynikającej z potrzeb w zakresie spłaty kredytu bankowego zaciągniętego na inwestycje branżowe. Zasady gospodarowania funduszem rozwoju określają odrębne przepisy.

§ 15. 1. Bank przyjmując do finansowania inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych zawiera z inwestorem umowę o kredyt. Wzór umowy o kredyt określi instrukcja bankowa zatwierdzona przez Ministra Finansów.

2. Bank udziela kredytu do wysokości planowanego kosztu inwestycji, określonego w zatwierdzonej dokumentacji inwestycji.

3. Uruchomienie kredytu następuje w ratach określonych w umowie stosownie do dyrektywnego harmonogramu realizacji inwestycji, zatwierdzonego z uwzględnieniem obowiązujących cykli budowy. Jeżeli inwestycja będzie realizowana w tempie szybszym od zaplanowanego, bank na wniosek kredytobiorcy (inwestora) może przyspieszyć termin uruchomienia kolejnych rat kredytu.

4. Bank zawierając umowę o kredyt, przyjmuje do finansowania inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych polegające na budownictwie pod warunkiem:

- 1) włączenia ich do planu inwestycyjnego w ramach dyrektywnych wskaźników zaangażowania oraz limitów nakładów,
- 2) posiadania zatwierdzonej dokumentacji w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami,
- 3) zapewnienia możliwości wykonania inwestycji w zaplanowanych terminach, zgodnie z cyklami ustalonymi w dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- 4) zapewnienia dostawy podstawowych maszyn i urządzeń w terminach dostosowanych do planowanego postępu realizacji inwestycji.

2. Dowodem zapewnienia wykonawstwa robót budowlanych i montażowych przewidzianych do realizacji systemem zleceń jest decyzja organów uprawnionych do rozdziału robót o włączeniu zadania do portfela zleceń uspołecznionego przedsiębiorstwa budowlano-montażowego bądź przyjęcie zlecenia przez zakład budowlano-montażowy organizacji spółdzielczej. Umowę z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym bądź zakładem zawiera inwestor po przyjęciu przez bank inwestycji do finansowania.

3. Inwestycje wykonywane systemem gospodarczym bank przyjmuje do finansowania i udziela na nie kredytu pod warunkiem posiadania przez inwestora przygotowanych do tego celu zespołów wykonawczych i przy zapewnieniu zaopatrzenia materiałowego oraz spełnienia warunków określonych w ust. 1.

4. Dowodem zapewnienia dostaw maszyn i urządzeń mogą być umowy o dostawy, potwierdzone oferty, inne wiążące oświadczenia dostawców lub organów powołanych do rozdzielnictwa maszyn i urządzeń.

5. Banki nie zawierają umów kredytowych i nie przyjmują do finansowania inwestycji, o ile nie odpowiada ona warunkom określonym w ust. 1.

§ 17. 1. W celu zawarcia przez bank umowy o kredyt i przyjęcia do finansowania inwestycji branżowej organizacji spółdzielczej polegającej na budownictwie inwestor zobowiązany jest złożyć w banku:

- 1) plan rzeczowo-finansowy zadania inwestycyjnego,
- 2) zbiorcze zestawienie kosztów dla przedsięwzięcia inwestycyjnego oraz zestawienia kosztów dla rozpoczynanych zadań inwestycyjnych,
- 3) harmonogram realizacji inwestycji,
- 4) część ogólną i ekonomiczną pierwszego stadium dokumentacji inwestycji,
- 5) harmonogram osiągnięcia projektowych zdolności produkcyjnych i usługowych.

2. Dla inwestycji branżowych organizacji spółdzielczych, polegających na zakupach maszyn i urządzeń oraz ich montażu, nie zaliczonych do budownictwa inwestycyjnego, inwestor obowiązany jest złożyć w banku plan nakładów wraz z uzasadnieniem celowości zakupów.

3. Dokonywanie nakładów inwestycyjnych bez uprzedniego przyjęcia przez bank inwestycji do finansowania jest niedozwolone. Pracownicy organizacji spółdzielczych winni dokonywania nakładów bez uprzedniego przyjęcia ich przez bank podlegają sankcjom w postaci pozbawienia lub ograniczenia premii według zasad określonych przez Przewodniczącącego Komitetu Pracy i Piac.

4. Niezależnie od sankcji, o których mowa w ust. 3, nakłady poniesione przed przyjęciem inwestycji przez bank podlegają sfinansowaniu na warunkach określonych dla finansowania przekroczeń kosztów inwestycji. Zasada ta ma zastosowanie w wypadku, gdy inwestycja została w okresie późniejszym przyjęta przez bank do finansowania. W przeciwnym razie poniesione nakłady podlegają pokryciu z zysku pomniejszonego o podatek dochodowy.

§ 18. 1. Oprocentowanie kredytu wynosi 3% w stosunku rocznym; może ono być przez bank obniżone o połowę, gdy inwestycja ma na celu istotną modernizację procesu technologicznego.

2. Oprocentowanie nalicza bank od chwili postawienia raty kredytu do dyspozycji inwestora do terminu przewidzianego w umowie na rozliczenie inwestycji.

3. Oprocentowanie naliczone przez bank w myśl ust. 1 i 2 podlega pokryciu z funduszu inwestycji branżowych po rozliczeniu inwestycji.

4. Jeżeli kredyt w wyniku wcześniejszego zakończenia inwestycji zostanie spłacony przed upływem ustalonego w umowie terminu, bank naliczone z góry oprocentowanie zmniejsza o kwotę przypadającą za okres czasu odpowiadający różnicy między terminem umownym a terminem faktycznej spłaty kredytu.

5. Niezależnie od zmniejszenia odsetek, o którym mowa w ust. 4, bank w razie skrócenia okresu realizacji w stosunku do obowiązującego cyklu budowy zwróci kredytobiorcy kwotę odpowiadającą części pobranych odsetek. Kwota ta powinna stanowić 6% tej części wartości kosztorysowej, jaka odpowiada procentowi skrócenia cyklu, nie więcej jednak niż kwota pobranych przez bank odsetek.

§ 19. 1. Bank finansuje przyjęte zadania inwestycyjne do wysokości kosztu planowanego.

2. Zwiększenie planowanego kosztu inwestycji w toku realizacji może być dokonane przez organ do tego uprawniony po zbadaniu przyczyn przekroczenia i po uprzednim zaopiniowaniu przez bank.

3. Finansowanie zwiększonego kosztu inwestycji będzie dokonywane wyłącznie z dodatkowego kredytu bankowego.

Udzielanie tego kredytu odbywać się będzie w oparciu o oddzielną umowę kredytową.

4. Kredyt dodatkowy podlega zwiększonemu oprocentowaniu (oprocentowanie karne) w zależności od kwoty przekroczenia pierwotnego kosztu inwestycji. Przy zwycię kosztów do 5% bank nalicza oprocentowanie karne według stawki o 1% wyższej od normalnego oprocentowania określonego w umowie o kredyt. Przy dalszej zwycię kosztów stawka oprocentowania karnego kredytu dodatkowego wzrasta o 1% za każde rozpoczęte 5% przekroczenia kosztów, nie więcej jednak niż o 9% ponad normalne oprocentowanie.

5. Oprocentowanie karne nalicza bank za każdy rok kalendarzowy z góry, poczynając od 1 dnia roku, w którym udzielił kredytu dodatkowego, do końca roku kalendarzowego, w którym dokonano rozliczenia inwestycji.

6. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w razie zmiany kosztu inwestycji spowodowanej urzędową zmianą cen i norm kosztorysowych. Dokonane wskutek tych przyczyn zmiany kosztów w toku realizacji inwestycji powodują korektę planowanego kosztu inwestycji (ust. 1).

§ 20. 1. Spłata kredytu wraz z naliczonymi odsetkami następuje na podstawie przyjętego przez bank rozliczenia inwestycji (§ 10).

2. Z funduszu inwestycji branżowych w pierwszej kolejności podlegają spłacie kredyt dodatkowy oraz wszelkie odsetki karne.

§ 21. 1. Jeżeli inwestor nie przedłoży bankowi w terminie określonym w umowie o kredyt rozliczenia inwestycji z powodu nieoddania inwestycji do użytku w planowanym terminie lub z innych przyczyn, bank nalicza oprocentowanie karne od pełnej sumy przyznanego kredytu. Oprocentowanie karne nalicza bank progresywnie w zależności od przekroczenia cyklu budowy. Przy przekroczeniu cyklu budowy do 5% bank nalicza dodatkowe oprocentowanie według stawki o 0,5% wyższej od oprocentowania umownego. Przy dalszym wydłużeniu cyklu budowy stawka oprocentowania dodatkowego wzrasta o dalsze 0,5% za każde rozpoczęte 5% przekroczenia cyklu, nie więcej jednak niż o 6% w stosunku rocznym.

2. Zapłacone odsetki karne, pomniejszone o kary umowne i odszkodowania uzyskane przez inwestora od kontrahentów z tytułu nieterminowego wykonania umów o roboty i dostawy, podlegają rozliczeniu z funduszem inwestycji branżowych organizacji spółdzielczej (§ 20 ust. 2) oraz zarachowaniu na koszt inwestycji.

3. Kwota przekroczenia planowego kosztu inwestycji (§ 19), jak też różnica między karnymi odsetkami naliczonymi przez bank a karami i odszkodowaniami pobranymi przez inwestora z tytułu niedotrzymania warunków umów zawartych z wykonawcami i dostawcami, pomniejsza możliwość włączenia do planu nowych inwestycji.

§ 22. 1. W celu materialnego zainteresowania pracowników służby inwestycyjnej organizacji spółdzielczych prawidłową i rytmiczną realizacją zadań inwestycyjnych bank niezależnie od częściowej bonifikaty odsetek, o której mowa w § 18 ust. 5, zwraca kredytobiorcy dalszą część pobranych odsetek według zasad określonych w ust. 2—4.

2. Jeżeli koszt inwestycji określony w dokumentacji będącej podstawą włączenia inwestycji do planu nie został przekroczony, bank zwróci kredytobiorcy z pobranego normalnego oprocentowania (3%) równowartość 0,3%.

3. Jeżeli inwestycję oddano do użytku w dyrektywnym cyklu budowy, a koszt jej nie został przekroczony, bank zwraca kredytobiorcy dalsze 0,3% z pobranego oprocentowania. Przy przekroczeniu kosztów zwracana kwota ulega zmniejszeniu o 0,06% stawki procentowej za każdy 1% powyżki kosztów. Przy przekroczeniu kosztów więcej niż o 5% zwrot oprocentowania z tytułu skrócenia cyklu budowy nie przysługuje.

4. Jeżeli obniżono koszt inwestycji przy dotrzymaniu lub skróceniu cyklu budowy bądź też skrócono cykl budowy przy nieprzekroczeniu planowanych kosztów inwestycji lub ich zmniejszeniu, bank zwróci dodatkowo część pobranego oprocentowania w granicach do 0,4% według skali podanej w załączniku do uchwały.

5. Z ogólnej sumy środków zgromadzonych na zasadach podanych w ust. 2—4 równowartość 20% przeznacza się na dodatkowy fundusz premiiowy dla kierownictwa i pracowników służby inwestycyjnej inwestora oraz pracowników jego właściwego związku (jednostki nadrzędnej). Pozostała część kwot uzyskanych ze zwrotu oprocentowania kredytu bankowego zwiększa fundusz inwestycji branżowych organizacji spółdzielczej.

6. Premie z dodatkowego funduszu (ust. 5) wypłaca się w 50% po przyjęciu przez bank rozliczenia inwestycji. Pozostała część może być wypłacona po uzyskaniu planowanej zdolności produkcyjnej (planowanych efektów) w normatywnym okresie uzyskiwania zdolności produkcyjnej lub usługowej. W razie nieuzyskania w normatywnym okresie pełnej zdolności produkcyjnej lub usługowej (planowanych efektów) druga część funduszu podlega zwrotowi do banku.

7. Szczegółowe zasady uruchamiania dodatkowego funduszu premiiowego, o którym mowa w ust. 5 i 6, określają odrębne przepisy.

8. Centralne związki spółdzielcze w uzasadnionych wypadkach mogą koncentrować środki na premie dla pracowników służb inwestycyjnych (ust. 5) na szczeblu wojewódzkim lub powiatowym.

§ 23. 1. Tworzy się w ciężar kosztów inwestycji fundusz premiiowy w wysokości 0,2—0,4% wartości maszyn i urządzeń pochodzenia krajowego, określonej w dokumentacji kosztorysowej danego zadania inwestycyjnego. Środki tego funduszu przeznacza się na premie dla kierowniczej kadry dostawców maszyn i urządzeń pochodzenia krajowego.

2. Zasady ustalania wysokości i podziału funduszu, o którym mowa w ust. 1, zakres osób uprawnionych do korzystania z premii wypłacanych z tegoż funduszu oraz terminy i warunki wypłaty premii określają inne przepisy.

§ 24. 1. Zawarta między bankiem a organizacją spółdzielczą umowa o kredyt (§ 15) określi, czy udzielony kredyt podlega spłacie w całości, czy też w części z funduszu inwestycji branżowych, w tym również z pożyczek lub subwencji ze scentralizowanego funduszu rozwoju tworzonego na szczeblu związków spółdzielni.

2. Część kredytu nie pokryta z funduszu inwestycji branżowych (ust. 1) podlega spłacie przez organizację spółdzielczą w ratach określonych między inwestorem a bankiem w terminie:

- 1) do lat 3 — jeżeli kredyt udzielony został na inwestycje polegające na zakupach maszyn, urządzeń oraz środków transportowych nie związanych z budownictwem inwestycyjnym,
- 2) do lat 5 — jeżeli kredyt udzielony został na inwestycje związane z budownictwem, licząc od planowanego terminu oddania inwestycji do użytku; w uzasadnionych wypadkach bank może przedłużyć spłatę kredytu do lat 10.

3. Przy określaniu rat kredytu bank uwzględni stopień dochodzenia do zdolności produkcyjnej i usługowej zainwestowanych obiektów.

4. Jeżeli inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych polegają na budownictwie wydzielonych bilansowo obiektów, spłata kredytu wraz z oprocentowaniem następuje w całości z amortyzacji, po potrąceniu części przypadającej na kapitalne remonty i przyszłych zysków pomniejszonych o podatek dochodowy budowanych obiektów, jednak w terminach nie dłuższych niż określone w ust. 2. Zasada ta może być również stosowana do inwestycji polegających na po-

ważniejszej rozbudowie lub modernizacji wyodrębnionych bilansowo obiektów.

5. Zasady spłaty kredytu bankowego w odniesieniu do wyodrębnionych obiektów handlowych określi Minister Finansów w dostosowaniu do zasad ustalonych dla państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego.

6. Nie zapłacone w terminie raty kredytu bank przenosi na zadłużenie przeterminowane.

III. Finansowanie inwestycji spółdzielni i kapitalnych remontów.

§ 25. 1. Inwestycje spółdzielni i kapitalne remonty finansowane są z funduszy inwestycyjno-remontowych.

2. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się z:

- 1) części odpisów amortyzacyjnych określonych na poziomie niezbędnym do realizacji remontów kapitalnych zgodnie z potrzebami wynikającymi z programów remontów planowo-zapobiegawczych,
- 2) części zysku pomniejszonego o podatek dochodowy, ustalonej w odpowiednim procencie w zależności od wartości posiadanych środków trwałych i od stopnia ich umorzenia,
- 3) różnicy między dochodami a kosztami likwidacji środków trwałych,
- 4) odszkodowań ubezpieczeniowych uzyskanych za szkody w środkach trwałych,
- 5) oprocentowania środków funduszu inwestycyjno-remontowego.

3. Normy odpisów amortyzacyjnych oraz procentowe wskaźniki w stosunku do wartości środków trwałych i ich umorzeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, określone będą dla centralnych związków spółdzielczych w trybie § 14 ust. 4.

4. W oparciu o wskaźniki, o których mowa w ust. 3, centralny związek spółdzielczy określi dla poszczególnych związków, a związki (jednostki równorzędne) dla spółdzielni, normy odpisów z zysku pomniejszonego o podatek dochodowy na fundusz inwestycyjno-remontowy w procencie zysku planowanego, wynikającego z narodowego planu gospodarczego i budżetu.

§ 26. 1. Organizacja spółdzielcza zobowiązana jest przedłożyć bankowi plan akumulacji i przeznaczenia środków funduszu inwestycyjno-remontowego. Plan ten stanowi część składową planu techniczno-ekonomicznego (gospodarczo-finansowego) organizacji spółdzielczej.

2. O przeznaczeniu środków funduszu inwestycyjno-remontowego na cele inwestycyjne lub remontowe decyduje zainteresowana organizacja spółdzielcza.

3. W toku realizacji planów organizacja spółdzielcza uprawniona jest do podjęcia inwestycji polegającej na wymianie środka trwałego zamiast kapitalnego remontu i odwrotnie, w zależności od wyniku rachunku opłacalności.

§ 27. 1. Organizacje spółdzielcze mogą dokonywać nakładów na inwestycje i kapitalne remonty w granicach środków będących do ich dyspozycji.

2. W uzasadnionych wypadkach bank może udzielić organizacji spółdzielczej krótkoterminowego kredytu spłacanego z funduszu inwestycyjno-remontowego. Ogólne rozmiary kredytu określają plany kredytowe.

3. Organizacjom spółdzielczym nie wolno angażować się w nakłady, nie mające pokrycia w funduszu inwestycyjno-remontowym i przyznany przez bank kredycie. Nakłady takie podlegają w tym wypadku sfinansowaniu ze środków obrotowych, a jeśli w terminie przewidzianym na opracowanie rocznego sprawozdania finansowego nie zostaną zrefundowane ze

środków inwestycyjnych — podlegają pokryciu z zysku pomniejszonego o podatek dochodowy.

4. Banki sprawują ogólną kontrolę nad prawidłowością gospodarowania środkami funduszy inwestycyjno-remontowych. Banki mogą żądać usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości pod sankcją odmowy udzielenia kredytu, stosowania wyższego oprocentowania bądź też innych środków oddziaływania przewidzianych w odrębnych przepisach.

IV. Finansowanie inwestycji socjalnych.

§ 28. 1. Inwestycje socjalno-kulturalne związków spółdzielni, realizowane w trybie inwestycji branżowych, finansowane są z:

- 1) części scentralizowanego funduszu socjalnego określonej w trybie odrębnych przepisów,
- 2) części czystej nadwyżki przeznaczonej do podziału między członków i pracowników,
- 3) kwot uzyskanych z likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym.

2. Inwestycje socjalno-kulturalne realizowane w trybie inwestycji spółdzielni finansowane są z:

- 1) części czystej nadwyżki przeznaczonej do podziału między członków i pracowników spółdzielni,
- 2) kwot uzyskanych z likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym.

3. Nakłady na inwestycje socjalno-kulturalne mogą być finansowane tylko do wysokości posiadanych na ten cel środków. Nakłady przewyższające posiadane środki podlegają pokryciu z części czystej nadwyżki przeznaczonej do podziału między członków i pracowników spółdzielni.

4. Koszty kapitalnych remontów środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym i szkoleniowym pokrywają organizacje spółdzielcze ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego.

V. Zasady finansowania inwestycji zaliczonych do grupy „B”.

§ 29. 1. Oprócz nakładów inwestycyjnych realizowanych w trybie inwestycji branżowych organizacji spółdzielczych oraz inwestycji spółdzielni, organizacje spółdzielcze mogą podejmować inwestycje grupy „B” ze środków specjalnych, jak:

- 1) fundusz specjalny tworzony na podstawie przepisów uchwały nr 90 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie rozwoju spółdzielczości inwalidzkiej,
- 2) fundusz rehabilitacji inwalidów,
- 3) środki warsztatów szkoleniowych przy szkołach zawodowych,
- 4) dobrowolne świadczenia dostawców mleka oraz członków spółdzielni ogrodniczych na budowę i zakup urządzeń w punktach skupu i punktach usługowych, oraz w formie czynów społecznych.

2. Środki wymienione w ust. 1 mogą być wykorzystane jako bezpośrednie źródło finansowania wyodrębnionych zadań inwestycyjnych lub przelewane na fundusz inwestycji branżowych jako uzupełniające źródło spłaty kredytów bankowych.

§ 30. Wykorzystanie funduszu aktywizacji małych miast reguluje uchwała nr 302 Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu aktywizacji małych miast (Monitor Polski z 1966 r. Nr 56, poz. 271 i z 1968 r. Nr 24, poz. 155).

VI. Finansowanie nakładów na opracowanie dokumentacji inwestycyjnej i innych nakładów poprzedzających realizację inwestycji.

§ 31. 1. Koszty dokumentacji dla przyszłych inwestycji branżowych podlegają finansowaniu z przyznanego przez bank kredytu na ten cel.

2. Kredyt wraz z oprocentowaniem podlega rozliczeniu w ciężar kredytów inwestycyjnych z chwilą przyjęcia przez bank finansowania inwestycji, dla której była przeznaczona dokumentacja.

3. Kredyt nie rozliczony w ciągu 2 lat od daty zakończenia prac nad dokumentacją podlega spłacie z funduszu inwestycji branżowych.

4. Koszty dokumentacji dla przyszłych inwestycji spółdzielni pokrywane są z funduszu inwestycyjno-remontowego lub ze środków obrotowych. Wydatki na dokumentację, pokryte ze środków obrotowych, podlegają refundacji ze środków funduszu inwestycyjno-remontowego z chwilą przystąpienia do realizacji inwestycji.

5. Koszty dokumentacji, bez względu na źródła ich sfinansowania, nie wykorzystane w ciągu 2 lat od daty jej zakończenia, podlegają spisaniu w ciężar wyników działalności eksploatacyjnej.

§ 32. Przepisy § 31 stosuje się również do finansowania innych kosztów związanych z przygotowaniem inwestycji do realizacji, a w szczególności do kosztów:

- 1) badań geologicznych i geodezyjnych oraz ekspertyz i studiów związanych z opracowaniem dokumentacji,
- 2) nabycia licencji i patentów dla projektowanej inwestycji,
- 3) pozyskania terenów pod przyszłą zabudowę.

§ 33. 1. Organizacje spółdzielcze nie mogą udzielać i przyjmować bez zezwolenia (którego tryb uzyskiwania określa odrębne przepisy wydane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych) zleceń na opracowanie dokumentacji indywidualnej dla obiektów lub fragmentów obiektów, dla których opracowano dokumentację typową.

2. Do pracowników spółdzielczych biur projektowych i służb inwestycyjnych nie przestrzegających przepisu ust. 1 powinny być obowiązkowo stosowane sankcje w postaci pozbawienia premii.

§ 34. 1. Organizacje spółdzielcze realizujące roboty w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych przez własne jednostki wykonawstwa robót budowlano-montażowych finansują wstępne koszty robót ze swoich środków obrotowych.

2. Refundacja środków obrotowych ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej, następuje:

- 1) w odniesieniu do robót budowlano-montażowych — na zasadach ogólnych obowiązujących dla rozliczeń za roboty budowlano-montażowe, z tym że rozliczeniami mogą być objęte zakresy robót, dla których ustalono ceny jednostkowe,
- 2) w odniesieniu do innych robót i usług — według cen wynikających z obowiązujących cenników lub też według kosztów własnych z doliczeniem 5% zysku, nie wyżej jednak niż według cen wynikających z obowiązujących cenników.

3. Odstępowanie przez organizacje spółdzielcze wyrobów własnej produkcji z przeznaczeniem dla działalności inwestycyjnej lub remontowej następuje według obowiązujących cen zbytu.

§ 35. Wynagrodzenia za roboty i usługi wykonane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło przez osoby

fizyczne nie będące podatnikami podatku obrotowego lub dochodowego, o ile dotyczą inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych, obciążają fundusze płac tych jednostek.

§ 36. 1. Nakłady związane z przemieszczeniem środków trwałych między jednostkami gospodarki uspołecznionej pokrywane są ze środków inwestycyjnych. Nakłady te mogą być realizowane poza rozmiarami nakładów określonych w narodowym planie gospodarczym. Na te nakłady banki mogą udzielać organizacjom spółdzielczym kredytów na zasadach określonych w §§ 15 i 24, płatnych z przyszłych wpływów funduszy przeznaczonych na cele inwestycyjne.

2. Ust. 1 stosuje się również do przemieszczenia między wykonawcami prac badawczo-rozwojowych a innymi jednostkami gospodarki uspołecznionej przedmiotów o charakterze środków trwałych, pierwotnie nabytych lub wytworzonych w toku prac nad rozwojem nauki i techniki.

§ 37. Wszelkie rozliczenia dotyczące inwestycji, odsetki karne pobierane przez bank, jak też odszkodowania płacone i uzyskane przez inwestora z tytułu wadliwego wykonania umów o dostawy, roboty i usługi, podlegają ewidencjonowaniu na bankowym rachunku finansowania inwestycji (rachunku kredytu bankowego).

VII. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 38. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą rolniczych spółdzielni produkcyjnych, a spółdzielni budownictwa mieszkaniowego — w zakresie inwestycji mieszkaniowych i towarzyszących.

§ 39. 1. Inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych kontynuowane sprzed 31 grudnia 1969 r., jak też wszystkie inwestycje spółdzielni oraz ich kapitalne remonty finansowane będą do końca 1970 r. na zasadach obowiązujących w 1969 r. Przewidzianymi jednakże w dotychczasowych warunkach finansowania sankcje bankowe za przekroczenie planowanego kosztu lub za nieoddanie inwestycji branżowych do użytku oraz świadczenia przewidziane za prawidłową realizację tych inwestycji zastępuje się sankcjami i świadczeniami przewidzianymi w niniejszej uchwale; nie dotyczy to inwestycji branżowych kończonych w 1970 r.

2. Inwestycje branżowe organizacji spółdzielczych nowo rozpoczynane po dniu 31 grudnia 1969 r. finansowane będą w 1970 r. na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

3. Określone w umowach kredytowych, zawartych między bankiem a inwestorem, warunki finansowania inwestycji branżowych kontynuowanych sprzed 31 grudnia 1969 r., jak również terminy spłat dotychczas udzielonych kredytów pozostają nie zmienione.

§ 40. Z dniem 1 stycznia 1971 r. wszystkie inwestycje organizacji spółdzielczych — bez względu na termin ich rozpoczęcia — będą finansowane według zasad niniejszej uchwały.

§ 41. Upoważnia się Ministra Finansów do wydania w porozumieniu z zarządami centralnych związków spółdzielczych przepisów zapewniających prawidłową realizację zasad niniejszej uchwały.

§ 42. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc uchwała nr 162 Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów organizacji spółdzielczych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 62, poz. 299).

§ 43. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1970 r., z uwzględnieniem przepisów § 39.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r. (poz. 12).

TABELA BONIFIKAT ODSETEK ZA SKRÓCENIE CYKLU BUDOWY I OBNIŻKĘ KOSZTÓW INWESTYCJI

	Bonifikata za skrócenie cyklu budowy	Bonifikata za obniżkę kosztów
1. Poprawa do 5%	0,06	0,04
2. Poprawa od 5,01 do 10%	0,12	0,08
3. Poprawa od 10,01 do 15%	0,18	0,12
4. Poprawa powyżej 15%	0,24	0,16

13

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 27 grudnia 1969 r.

w sprawie kryteriów określania wysokości planowanego funduszu premii obiektowych.

Na podstawie § 9 ust. 2 uchwały nr 129 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kryteria określania wysokości planowanego funduszu premii obiektowych ustalone w zarządzeniu stosuje się w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i innych jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami rozdziału 2 uchwały nr 129 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 33, poz. 244), zwanej dalej „uchwałą”.

2. Kryteria, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przy wykonywaniu remontów według zasad ustalonych przez właściwych ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 2. 1. Fundusz premii obiektowych, zaplanowany na podstawie zarządzenia za terminowe oddanie do użytku danego obiektu, przeznaczony jest dla generalnego wykonawcy i poszczególnych wykonawców robót na tym obiekcie, z zastrzeżeniem, o którym mowa w załączniku nr 3 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 sierpnia 1969 r. w sprawie niektórych zasad premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 42, poz. 336).

2. Pojęcie „obektu” w odniesieniu do budownictwa inwestycyjnego należy rozumieć zgodnie z obowiązującą klasyfikacją obiektów budownictwa. W pozostałym budownictwie przez pojęcie „obektu” należy rozumieć całokształt robót stanowiących wyodrębnioną całość techniczno-użytkową lub techniczną wyodrębnioną część całości użytkowej, wykonywanych w systemie generalnego wykonawstwa lub wykonawstwa bezpośredniego.

§ 3. 1. Fundusz premii obiektowych planuje się według procentowego wskaźnika wartości kosztorysowej robót budowlano-montażowych danego obiektu określonej w umowie między generalnym (bezpośrednim) wykonawcą a zamawiającym, zwanego dalej wskaźnikiem premiowym. W razie wykonywania części robót na obiekcie przez jednostki nie objęte przepisami uchwały za podstawę do ustalenia funduszu premii obiektowych przyjmuje się wartość kosztorysową robót budowlano-montażowych obiektu, pomniejszoną o war-

tość kosztorysową robót budowlano-montażowych przewidzianych do wykonania przez te jednostki. Części robót wykonywane przez jednostki objęte przepisami uchwały na obiektach realizowanych w generalnym wykonawstwie przez jednostki nie objęte uchwałą — traktuje się jak roboty wykonywane w systemie wykonawstwa bezpośredniego. Przez pojęcie „wartości kosztorysowej” rozumie się wartość określoną umową niezależnie od sposobu jej obliczania.

2. Wskaźniki premiowe ustala się dla poszczególnych obiektów danego rodzaju budownictwa, realizowanych w generalnym (bezpośrednim) wykonawstwie.

3. Dla niektórych obiektów (grup obiektów) może być przyznany dodatkowy wskaźnik premiowy w określonych rejonach lub w układzie branżowym.

4. Dla obiektów o szczególnym znaczeniu może być przyznany specjalny dodatkowy wskaźnik premiowy.

5. Wskaźniki premiowe ustalają właściwi ministrowie, tak aby całkowity fundusz premii obiektowych przypadających w roku 1970 za wykonanie planowanych zadań nie przekroczył 1,7% osobowego funduszu płac przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, a w innych resortach — kwot ustalonych przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

§ 4. 1. W załączniku do zarządzenia ustala się:

1) podstawowe wskaźniki premiowe obowiązujące w jednolitej wysokości dla wszystkich obiektów danego rodzaju budownictwa realizowanych w generalnym (bezpośrednim) wykonawstwie przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,

2) limity dodatkowych wskaźników premiowych, w ramach których właściwi ministrowie mogą przyznawać dodatkowe wskaźniki premiowe (§ 3 ust. 3 i 5).

2. Właściwi ministrowie ustalają podstawowe wskaźniki premiowe obowiązujące w jednolitej wysokości dla wszystkich obiektów danego rodzaju budownictwa realizowanych w generalnym (bezpośrednim) wykonawstwie przez podległe im i nadzorowane przez nich przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, nie wyższe jednak niż to określono w załączniku do zarządzenia (kolumna 3) dla resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, a dodatkowe i specjalne wskaźniki premiowe — zgodnie z zasadą, o której mowa w § 3 ust. 5.